

A Magnificent Life

Títol original: *Marcel et Monsieur Pagnol* **Direcció i guió:** Sylvain Chomet (novel·la: Marcel Pagnol) **País:** França **Durada:** 97 min **Any:** 2025 **Gènere:** Animació, drama
Interpretació: Animació **Música:** Stefano Bollani **Fotografia:** Animació, Elric Lefeuvre
Distribuidora: Versión Digital **Estrena a Espanya:** 06/03/2026
No recomanada per a menors de 7 anys
Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Entre els anys 30 i 50, un jove curiós de Marsella va transformar el seu amor per la paraula en un llegat etern. Marcel Pagnol: dramaturg, novel·lista i cineasta visionari que va marcar per sempre la història del cinema francès. Des de les seves arrels de classe mitjana fins a convertir-se en una de les figures més innovadores i prolífiques del seu temps, la pel·lícula explora el seu geni creatiu, la seva audàcia artística i la seva profunda humanitat. (FilmAffinity)

CRÍTICA

18/05/2025 - CANES 2025: Sylvain Chomet ret homenatge a la institució francesa Marcel Pagnol en el seu biopic animat, que, encara que no de forma explícita, és definitivament una cinta per a adults

John C. Reilly ho va parodiar a *Walk Hard: The Dewey Cox Story*, però hi ha una fórmula per als biopics que sempre funciona. Comences amb un personatge gran, obligat a recordar el passat per una raó o una altra, preferiblement quan es troba en algun tipus de cruïlla. Aleshores, la música s'eleva i comencen els *flashbacks*, que normalment retrocedeixen fins a la infància. A **La extraordinària vida de Marcel Pagnol**, el biopic animat de **Sylvain Chomet** sobre l'escriptor i cineasta **Marcel Pagnol**, presentat com una projecció especial a Canes, el que ho desencadena tot és un simple encàrrec per a la revista *Elle*.

Pot semblar senzill, però el vell Pagnol (a qui dona veu **Laurent Lafitte**, mestre de cerimònies de Canes aquest any) no en té gaires ganes. No està exactament en el seu millor moment, i a la seva última obra no li està anant gaire bé. No pot "culpar-ne la crisi del petroli"; és clar que Pagnol ha perdut la connexió amb el públic. Desesperat per trobar idees, haurà de fer front a una versió molt més jove de si mateix. Literalment. Es torna a aixecar el teló. Benvinguts a **Marcel et Monsieur Pagnol**.

La pel·lícula més coneguda de Chomet, *Bienvenidos a Belleville*, també celebrava el passat, però era un viatge desenfrenat i esbojarrat, mentre que aquesta és una cinta més tranquil·la i tradicional. És evident que el director vol homenatjar un altre artista, però també tornar-lo a col·locar sota el focus. Pagnol, que va morir als anys 70, ja no és precisament una celebritat internacional, i aquesta pel·lícula aprofundeix molt en la seva vida. De vegades massa, ja que hi ha molta informació, però és prou amena perquè el temps voli. Chomet admira la feina d'aquest home, però això no l'impedeix mostrar les humiliacions de Pagnol. "No viuré amb un home de poble amargat", li diu la seva dona quan finalment l'abandona, sense que l'home sàpiga que la Gare de Lyon és a París. Tot i que ho descobrirà. Aquesta és una història de creixement.

També és una història amb ganes de més. "Cal saber quan retirar-se", diu algú a la pel·lícula, però realment es retiren els artistes? La vida de Pagnol és una reinvenció constant. Les estrelles actuals del pop reben reconeixement per les seves diferents "eres". Ell va ser dramaturg, cineasta i escriptor. La seva incursió al cinema és particularment divertida, amb escenes plenes de frases enginyoses. "Un director és més respectat quan ve de l'estranger, com els mentiders. Sovint ell mateix és un mentider". Amén.

L'ascens de Pagnol, encara que no exempt d'ensopegades i problemes romàntics ("Aposta per un amor modest") és un consell que sembla incapaç de seguir, ja que la seva història es veu interrompuda per la guerra. La guerra, el dol i el patiment inimaginables: aquesta vida pot ser magnífica, però també és terriblement dura. L'última obra de Chomet, encara que no de manera explícita, és una pel·lícula per a adults. Adults que entenen l'ambició, l'impuls i la malenconia, per no esmentar tota l'angoixa horrible. No obstant això, com en tota animació com cal, aquí també hi ha animals parlants, cridant: "Pagnol, més ràpid!", perquè ja arriba tard per a la data límit d'*Elle*.

Marta Bałaga - cineuropa.org